

det ærede Medlem mente, at den Valgmaade, som er opretholdt endnu i dette Forslag, ikke var tilstrækkelig betryggende til at hindre konservative Vælgeres Bortgang fra deres naturlige Repræsentant over til den, det ærede Medlem kaldte den næstbedste, altsaa en Venstrerepræsentant. Hvis det ærede Medlem her ser hen til det foregaaende Valg, er hans Betragtninger vist delvis ikke urigtige, men hvis man bygger et Valg paa det System, som er foreslaaet her, tror jeg ikke, det ærede Medlem faar Ret, thi gennemføres Lovforslaget, som det foreligger her, vil der for et Parti, som er i Stand til at forklare de politiske Forhold for sine Vælgere, ikke være mindste Tvivl om, at det kan gøre Vælgerne indlysende, at de gennem dette System ved at stemme paa Partiets Kandidater vil skaffe dette fuld Repræsentation. Den Overvandring fra Konservatismen til Venstre, som har været en Følge af Venstres Samarbejde med de Konservative i lang Tid, kan jo ogsaa vende sig, og jeg forstaaer, at det i Grunden er det ærede Medlems politiske Hovedtanke at søge at vende denne Strøm, saa at de konservative Vælgere, i Stedet for at gaa over til Venstre for dær at søge et Værn for de konservative Interesser, nu skulde vende tilbage og tage store Kredse af Venstre med sig ind i det konservative Folkeparti, fordi de dær vil finde Repræsentanterne for den sande Konservatisme. Jeg tror, at den Valgmaade, der her er foreslaaet, vil tillade ethvert Parti at tilvejebringe en Strøm ind til sine Kandidater og til sine Anskuelser afhængig af den Styrke, der er i Partiets Politik og i dets Anskuelser. Valgmaaden lægger sig ikke hindrende i Vejen derfor.

Naar jeg derimod ser paa det System, som det ærede Medlem oprullede til Afløsning af Lovforslagets — maa jeg først have Lov at sige, at hvad jeg her kan fremføre, jo kun kan være foreløbige Betragtninger, fremkaldte ved den Skildring, det ærede Medlem foreløbig har givet deraf —, har jeg det Indtryk, at det, det ærede Medlem tilsigter, vil han ikke opnaa ved den Valgmaade, han har foreslaaet. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hans Haab om, at Opstillingen i Kredse vil være tilstrækkelig stærk til at bevare alle Enmandskredssystemets Fordele, vil slaa fejl, at man, hvis man til Opstillingen i Kredsene knytter en Afstemning indenfor Amtet, i Virkeligheden vil give Amtsvalgene Overvægten, saa at Ordningen til syvende og sidst

kommer til at tendere hen imod de Amtsvalg, det ærede Medlem er en saa afgjort Modstander af. Vel er det rigtigt, at Opstillingen af Kandidaterne finder Sted i de enkelte Kredse, men det ærede Medlem vil ikke kunne benægte, at naar man indenfor hele Omraadet har Lov til at stemme paa en hvilken som helst af de opstillede Kandidater, maa det Parti, som paa denne Maade skal opstille Kandidater i et helt Amt, nødvendigvis have Blikket henvendt paa, at det er en Liste, der bliver tilvejebragt, og derfor tror jeg, at Opstillingen i Enmandskredse under dette System i Virkeligheden vil blive afløst af en Amtsoptilling, at Partiorganisationerne vil faa Hovedmagten og Hovedindflydelsen; ja, at man endog maa befrygte, at Partiorganisationerne ved en saadan Liste vil tage de af det ærede Medlem saa stærkt forkastede Snobberihensyn med ind under deres Betragtning, naar de skal opstille de Kandidater, som tilsammen skal danne Listen. Ganske vist er der saa den Mulighed, at Vælgerne kan være usnobbede og kassere Døgenigtene, som det ærede Medlem talte om, og vælge de virkelige Politikere. Men det ærede Medlem vil se, at hans Valgmaade derved vil kunne fremkalde, tror jeg, noget andet, som dog ikke kan være en Valgmaades Hensigt, nemlig en bitter Broderkamp indenfor selve Partiet. Hvis der er opstillet fem Kandidater i fem Kredse i et Amt, og disse derefter føjes sammen paa een Liste og denne Liste sendes til alle Vælgere i Amtet, saa kan jo nok de fem Kandidater til en Begyndelse arbejde hver i sin Kreds, men — hvis vi nu f. Eks. tager Lolland-Falster — saa hører man maaske i Stubbekøbing-Kredsen, hvor man har en Kandidat, at i Saks-købing og i Maribo optræder der en virkelig Politiker, en af dem, som forstaaer at tale til Befolkningen og at fremstille den konservative Politik, en, som har den almindelige konservative Middelstands Befolknings Øre, og saa begynder Vælgerne i Stubbekøbing-Kredsen at henvende deres Opmærksomhed paa denne Kandidat, og de gaar maaske over Grænsen for at høre ham. Dette bliver selvfølgelig Kandidaten i Stubbekøbing-Kredsen betænkelig ved og siger: Jeg maa virkelig følge med ind i Saks-købing- og Maribo-Kredsene, hvor denne fremtrædende Politiker begynder at virke paa en saadan Maade, at der er den største Fare for, at mine Vælgere her i Stubbekøbing vil gaa fra mig over til ham. Saa har man Broderkampen gaaende; saa kæmper indbyrdes indenfor selve Partilisten